

Lluís: «He guanyat 'Eufòria', però ara és quan he de demostrar el meu valor»

Parlem amb Lluís Sánchez, guanyador de la tercera edició d'«Eufòria»

Lluís Sánchez, guanyador d'Eufòria 3 | Arxiu de l'artista

Després d'intentar-ho als càstings de la segona temporada d'*Eufòria*, i quedar-se a les portes del programa, el cantant d'Artesa de Lleida **Lluís Sánchez** s'ha coronat com a guanyador de la tercera temporada del concurs de talents de 3Cat. El lleidatà s'ha alçat per sobre dels altres quinze concursants i s'ha endut el premi d'aquesta edició, que inclou un contracte discogràfic amb Música Global, un viatge a Miami i interpretar la cançó de l'estiu de TV3. Parlem amb ell sobre el seu projecte musical, el seu pas pel concurs i el seu futur.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kLOK2HER3Sc>

Vas començar sent músic de carrer. Com recordes aquesta etapa de la teva vida?

Abans de ser músic de carrer tenia un grup de rock i un de pop, però com que no ens sortien bolos ?perquè no ens escoltava ningú [RIU]?, vam decidir provar de tocar al carrer Major de Lleida, perquè per allí passa molta gent. El grup es va anar diluint amb el temps, i vaig acabar tocant-hi jo sol. Sempre m'ha anat molt bé com a músic de carrer: la gent es pensa que soc un mort de fam, però he tingut la sort que la gent de Lleida ha sigut molt generosa amb mi i realment amb això podia treure'm un sou mitjanament digne. No em puc queixar gens. Molta gent em parava per dir-me que em presentés a concursos i es formaven grups per escoltar-me tocar.

Que això passés de forma genuïna és molt bonic. Estava molt content amb la meua vida de músic de carrer: fins i tot vaig anar a Londres a tocar.

Així i tot, vas fer cas al teu públic i et vas presentar a la segona temporada d'"Eufòria", però no vas passar del càsting. Com va ser aquella experiència?

Va ser complicat, perquè jo sempre he confiat molt en la meua veu. Però des de feia dos anys, que arrossegava unes lesions a les cordes vocals, i *Eufòria 2* va suposar un punt d'inflexió: si no passava el càsting, m'havia d'operar tant sí com no. Quan vaig presentar-me, havia perdut la confiança, estava molt castigat, i als vídeos es veu. Ara miro enrere i penso que gràcies a Déu que no vaig entrar, perquè no hauria aguantat el ritme del programa. Així que vaig anar a quiròfan.

Com vas viure el procés de recuperació?

Vaig passar un any molt dolent, perquè la recuperació no va anar amb els tempos que m'havien comentat. Vaig patir molt perquè anava veient com passaven els mesos i el procés no avançava, així que al final vaig deixar de confiar. Pensava que m'havia destruït la veu, perquè no podia cantar, no podia anar a fer cerveses amb els amics? Sembla una ximpleria, però no podia sortir de festa, perquè hi havia molta música. Ni tan sols podia parlar al cotxe, perquè hi havia molt soroll. Pensava que m'havia destruït la vida, que hauria de treballar d'alguna feina que no requirís absolutament res vocal. Pensava que cantar s'havia acabat. Però després de set mesos, vaig començar a veure com remuntava una mica i això em va fer tornar l'esperança. Vaig veure com podia tornar a cantar i, tot i que després havia de passar tres dies callat, podia continuar apostant per la música.

Aquest bri d'esperança va ser el que et va fer decidir tornar-ho a intentar i presentar-te a 'Eufòria' 3?

Vaig decidir apuntar-me a *Eufòria 3* l'últim dia de la convocatòria. Vaig rebre una notificació que era el darrer dia per apuntar-se i ho vaig fer sense pensar. Va ser un impuls del moment. Quan em van dir que sí als càstings, vaig patir perquè no sabia si seria capaç de seguir el ritme que requeria. Però ho vaig acabar donant tot en les tretze gales del programa.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=0uBUqMQg8vQ>

Arribes a la final d'"Eufòria", i esculls "Que boig el món" de Lax'n'Busto per lluitar per aquest premi. Per què aquesta cançó?

Abans de la final, ens van dir des del programa que els passéssim sis cançons que ens agradés cantar, i entre aquestes, n'escollirien una. La meua va ser "Que boig el món", que per a mi és una de les millors cançons en català de la història. Em sembla un himne a la vida, perquè, a banda que melòdicament i instrumentalment és molt bona, el significat de la lletra és molt profund i està molt connectat a la meua lluita, amb la meua història en el món de la música i amb les meues cordes vocals. Bàsicament, diu que la vida et fot molts cops i que moltes vegades et quedes sol, però que, així i tot, hem de continuar tirant endavant perquè no ens en queda altra. Això em sembla que descriu una mica el meu camí aquests últims dos anys i també el meu pas pel programa.

Per tant, va ser el tancament perfecte d'"Eufòria" per a tu?

Va ser un final perfecte perquè va sortir tot rodó. En teoria, jo havia d'estar cantant sobre una cinta de córrer, i en els assajos no parava d'entrebancar-m'hi cada dos per tres. Els vaig dir que acabaria caient en directe, així que anava molt cagat per l'actuació. Però durant les proves de so, un minut abans de sortir, un àngel va caure del cel i va decidir que el Bluetooth de la màquina aquell dia no anés. Així que els últims deu segons, me la van treure i vaig improvisar.

I vas acabar guanyant aquesta final perfecta... T'ho esperaves?

No m'ho esperava fins que em vaig quedar sol amb la **Maria**. Quan van eliminar el **Julien** em vaig quedar molt seriós, perquè allà ja era un 50-50 qui guanyaria. Però m'havia tocat un tema molt bo, i en aquell moment em va venir al cap que podria guanyar. Ara bé, durant el programa no em va passar pel cap, anava fent gala a gala. A la primera, que em va tocar "Angels Like You" de **Miley Cyrus**, i estava content de poder cantar una balada. Amb "Bailoteo" de **The Tyets** estava content de poder ballar a la tele. I així setmana rere setmana: passava el dol dels meus

companys que marxaven i canviava el xip per a la setmana següent. Fins a arribar a les semifinals i, després, a la final.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=6AGAf082pYA>

Ara que ha acabat el programa, amb quina actuació et quedes?

N'hi ha moltes que m'han agradat, perquè quan connecto amb un tema, ho faig molt. Les dues de la final, per descomptat les vaig sentir moltíssim, però a banda d'aquestes em quedaria amb "Beautiful Things" de **Benson Boone**. Quan me la van donar, vaig estar tota la setmana desitjant que arribés el divendres, perquè vaig connectar molt amb el missatge de no voler que em treguin aquestes coses tan boniques que tinc a la meva vida que, en aquell moment, per a mi era *Eufòria*. I també la d'"Angels Like You".

I quina cançó de les que has interpretat no pot faltar al Palau Sant Jordi?

Les quatre que he mencionat segur, però si he de dir alguna més de festa i de donar-ho tot diria "Satisfaction", de **The Rolling Stones**. Per mi no pot faltar perquè és una actuació totalment festiva.

A banda d'actuar, també heu passat moltes estones junts amb els companys. Com es porta aquesta convivència?

La primera vegada que els vaig escoltar cantar a tots ?i crec que ells poden dir el mateix? em van semblar gent molt potent. No sabia que feia allà entre persones tan espectaculars. Pot sonar molt clixé, però hem fet molta pinya: ens fem costat i ens estímem moltíssim entre tots. A més, ens hem ajudat molt: quan no sabia per on agafar un tema, demanava a un company que me la cantés i agafava idees de com fer-me-la meva. També ens hem donat molts consells entre nosaltres. En lloc d'enfonsar-nos mentalment, anàvem els uns als altres a ajudar-nos amb els temes. Jo anava al **Frederik** i li comentava si alguna cosa em sonava estranya de la seva actuació o si li faltava alguna cosa. O també dir-nos les veritats a la cara, perquè ens tenim afecte i volíem que els altres també milloressin. Aquesta sinceritat i estima que ens hem donat ha marcat molt la diferència i fa que ens enduem una amistat de per vida.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=6Q7C1MYgd6c>

Hi ha hagut molt nivell durant tot el concurs, però igualment fèieu apostes de finalistes i preferits?

A cada gala. Encara tinc al WhatsApp les apostes de tothom, fins i tot els que marxaven. He de dir que van anar variant moltíssim durant tot el programa, la veritat. Al principi jo apostava molt pel **Rangel**, per l'**Aina Da Silva**, i també pel **Xavi Noms**. Jo pensava que en **Xavi** guanyaria el programa. A mesura que passaven les setmanes, vaig començar a pensar que podria guanyar la **Maria**, i al final tenia clar que guanyaria el **Julien**. Hi veia a tothom menys a mi, la veritat. Al **Frederik** també, sobretot després que el repesquessin: li dèiem en broma que havia estat dues setmanes de vacances i que havia tornat per guanyar el concurs.

El 30 de juny, amb el doble concert al Palau Sant Jordi, acaba realment aquesta edició d'"Eufòria". Ja tens pensat quin serà el següent pas per a tu?

Estic tornant a anar altra vegada a l'estudi a treballar i gravar coses noves. Soc molt conscient que haver guanyat és un regal i que hi ha molta gent que ha de lluitar molt per arribar aquí i mataria per estar en la meva posició: estar a punt de firmar un contracte amb una discogràfica i rebre tota aquesta atenció per part de tots els mitjans catalans. Em prenc aquesta posició com una responsabilitat i tinc la intenció de pensar al màxim sense descans per agafar l'onada. Perquè no vull deixar escapar aquesta oportunitat, i si ho faig, vull que sigui perquè la meva música no agrada, no perquè no m'he esforçat. No em deixaré emportar pels afalacs, perquè no tinc res fet: he guanyat *Eufòria*, però soc com una taula rasa i ara he de demostrar a la gent el meu valor. Estic en un moment crucial.

Has tocat molts estils diferents durant el concurs. Amb quin tens pensat defensar la teva proposta a partir d'ara?

A mi en general m'agrada molt el pop. Tothom renega d'aquest estil, però a mi no em cauen els

anells per dir que m'agrada el pop. Segurament m'enfocaré cap a un indie-pop, donant-li també un punt més 'canyero' amb una mica de punk. Intentaré fer coses amb més ritme del que he fet abans.